

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové, ve věci

žalobce: **Ing. L. K.**, narozený dne X
bytem P. V. 1529/18, X P. 4
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti

žalovanému: **Městský úřad Vsetín**
sídlem Svárov 1080, Vsetín

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

Soud **přikazuje** Městskému úřadu Vsetín, aby žalobci do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku vrátil částku ve výši 600 Kč.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a žaloba

1. Žalobce žalobou podanou dne 7. 4. 2020 u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci brojil proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v neoprávněném zadržování finančních prostředků žalobce. Žalobce se domáhal, aby krajský soud podle § 87 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zakázal žalovanému pokračovat v porušování jeho práv a přikázal žalovanému, aby obnovil stav před nezákonným

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

zásahem. Konkrétně se žalobce domáhal, aby mu žalovaný vrátil částku 600 Kč (opožděně uhrazenou částku ve smyslu § 125h zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích), kterou neoprávněně zadržuje.

2. V žalobě žalobce uvedl, že dne 26. 3. 2018 mu jako provozovateli vozidla byla fikcí doručena výzva k úhradě 600 Kč dle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „silniční zákon“), protože dle žalovaného došlo ke spáchání dopravního přestupku při provozování žalobcova vozidla. Žalobce našel výzvu ve své poštovní schránce dne 18. 5. 2018. Následně se obrátil na spolek Ochrana řidičů, o. s. (dále jen „spolek“), jejímž je členem, se žádostí o vyřízení záležitosti zaplacením určené částky, což spolek téhož dne učinil. Správní orgány však dospěly k závěru, že určená částka byla zaplacená opožděně, jelikož k úhradě mělo dojít nejpozději 10. 4. 2018 a žalobce ji uhradil dne 21. 5. 2018. Opožděně uhrazenou určenou částku tak měl žalovaný žalobci bezodkladně vrátit, což dosud neučinil; v zadržování uvedené částky žalobce spatřuje nezákonný zásah.
3. Žalobce uvedl, že nezákonný zásah nadále trvá (nález Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, kauza E.); k jeho ukončení dojde až poté, co žalovaný vrátí žalobci opožděně uhrazenou částku. Žaloba je přípustná, protože proti neoprávněnému zadržování opožděně uhrazené částky neexistuje žádný prostředek ochrany nebo nápravy, který by bylo možné uplatnit namísto žaloby.
4. Žalobce konkrétně namítal, že podle § 164 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), platí, že správce daně přijme každou platbu daně, i když není provedena daňovým subjektem, a zachází s ní stejným způsobem, jako by ji vykonal daňový subjekt. Podle § 165 odst. 1 daňového řádu vrácení platby tomu, kdo ji za daňový subjekt uhradil, není přípustné. Tato pravidla potvrzuje i judikatura správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2009, č. j. 8 Afs 27/2008 – 51, týkající se obsahově shodné právní úpravy dle zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2018, č. j. 2 As 118/2018 – 29, týkající se obdobné problematiky u soudních poplatků). Proti neoprávněnému zadržování opožděně uhrazené částky se lze bránit žalobou podle § 82 a násl. s. ř. s., což vyplývá mimo jiné z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 291/2019. Nezákonný zásah je zaměřen přímo vůči žalobci – provozovateli vozidla, kterému měla být částka ve výši 600 Kč v souladu s § 125h odst. 7 silničního zákona bezodkladně vrácena, protože byla uhrazena po dni splatnosti. Protože tak žalovaný neučinil ani dva roky po připsání této částky, porušil § 125h odst. 7 silničního zákona o silničním provozu a tím se dopustil a nadále se dopouští vůči žalobci nezákonného zásahu.
5. Následně se žalobce v žalobě věnoval zdůvodnění nesouhlasu se zveřejněním osobních údajů svých a svého zástupce na internetu prostřednictvím webové stránky Nejvyššího správního soudu a požadoval důslednou anonymizaci.

B. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 17. 7. 2019 navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobce určenou částku neuhradil žalovanému dne 21. 5. 2018 sám, ale prostřednictvím spolku Ochrana řidičů, o. s., jehož je sám členem a kterému dal výslovný příkaz k úhradě této částky jako svému zmocněnci. Spolek dle tohoto příkazu plnil za žalobce a uhradil určenou částku bezhotovostním převodem ze svého bankovního účtu č.: X na bankovní účet

žalovaného pod variabilním symbolem č. X. Na výpisu z bankovního účtu uvedl zprávu pro příjemce platby: „Úhrada určené částky Ing. L. K.“. S ohledem na skutečnost, že byla určená částka uhrazena opožděně, ji žalovaný dne 27. 8. 2018 vrátil bezhotovostním převodem subjektu, který ji uhradil, tj. spolku na bankovní účet č.: X. Žalobce učinil spolek platebním místem pro uhrazení předmětné částky, žalovaný tak měl zcela důvodně za to, že spolek je současně i platebním místem pro navrácení předmětné platby zpět žalobci.

7. Povinnost navrátit předmětnou částku přímo žalobci je dovozována z § 164 odst. 4 a § 165 odst. 1 daňového řádu. Ten však na předmětný případ aplikovat nelze, protože plnění dle § 125h silničního zákona nelze považovat za daň ve smyslu § 2 odst. 3 daňového řádu; plnění na výzvu správního orgánu nelze považovat za „daň“ a takto ji spravovat.
8. Žalovanému je známo rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 291/2019, kde je dovozována aplikace daňového řádu na obdobný případ na základě § 106 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), podle kterého pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní. Odkaz na citované ustanovení je nesprávný. Ustanovení § 106 odst. 3 správního řádu je systematicky zařazeno do hlavy XI. správního řádu, která upravuje komplexně exekuci v rámci správního řádu. Podle této hlavy se dle § 103 odst. 1 správního řádu postupuje, pokud ten, jemuž byla exekučním titulem uložena povinnost peněžitého nebo nepeněžitého plnění, v určené lhůtě tuto povinnost dobrovolně nesplní. V případě realizace výzvy dle § 125h odst. 1 silničního zákona není ještě ani zahájeno správní řízení, natož řízení exekuční.
9. Ustanovení § 125h odst. 5 silničního zákona stanoví, že pokud je určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, obecní úřad obce s rozšířenou působností věc odloží. V opačném případě obecní úřad s rozšířenou působností pokračuje v šetření přestupku. O tomto postupu poučí obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele vozidla ve výzvě podle odstavce 1. Správní orgán teprve poté zahájí vůči přestupci správní řízení v návaznosti na § 77 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a § 44 a násl. správního řádu. Z uvedeného vyplývá, že výzva dle § 125h odst. 1 silničního zákona není exekučním titulem. Není ani rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (blíže viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 58 A 4/2014). Aplikace daňového řádu na předmětný případ je ze shora uvedených důvodů zcela vyloučena.
10. Žalobce či spolek neoznámili žalovanému, že by měl vrátit předmětnou částku přímo žalobci na jiný bankovní účet než ten, ze kterého byla určená částka původně uhrazena, žalovaný proto nepochybil, pokud ji vrátil na bankovní účet, ze kterého byla uhrazena. Žalovaný namítal, že žalobce brojí proti jeho postupu žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu, aniž by měl snahu věc vyřešit mimosoudně a smírně. Mimosoudní dohoda by předpokládala trojstrannou dohodu mezi žalobcem, žalovaným a spolkem, dle které by se spolek zavázal vyplatit určenou částku žalobci, pokud tak již nebylo učiněno. Žalobce nevyužil institutu předžalobní výzvy ke sjednání nápravy, ačkoli v žalobě uvádí, že nezákonný zásah je trvajícího charakteru. Cílem žaloby tak dle žalovaného není vymožení určené částky, ale získání majetkového prospěchu v podobě náhrady nákladů řízení ve výši 12 200 Kč, které několikanásobně převyšující určenou částku ve výši 600 Kč. Žalovaný tak navrhl, aby krajský soud, pokud shledá žalobu důvodnou, žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení.

C. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

11. Krajský soud z předloženého správního spisu zjistil následující skutečnosti:
12. Žalovaný vyzval žalobce jako provozovatele vozidla výzvou ze dne 28. 2. 2018, č. j. MUVS-S8379/2018, aby zaplatil částku 600 Kč podle § 125h odst. 1 silničního zákona.
13. Součástí správního spisu je žádost odboru správních agend žalované o vrácení zaplacené částky ze dne 27. 8. 2018, sp. zn. MUVS-S 8379/2018, adresovaná finančnímu odboru žalované. V ní se uvádí, že částka ve výši 600 Kč má být vrácena ve prospěch účtu č. 2700447830/2010, variabilní symbol 1110006302, ve věci provozovatele vozidla Ing. L. K., z důvodu jejího uhrazení (21. 5. 2018) po lhůtě splatnosti. Přílohou žádosti je seznam plateb ze dne 24. 9. 2018, na které je uvedeno, že částka ve výši 600 Kč byla připsána na účet žalovaného dne 21. 5. 2018, název plátce: K. L., zkrácený název: Ochrana řidičů o. s. Na stejné číslo účtu byla odeslána dne 27. 8. 2018 odchozí platba (plátcem taktéž označen L. K.).

D. Posouzení věci krajským soudem

14. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
15. Žalobce v žalobě brojil proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v neoprávněném zadržování finančních prostředků, konkrétně opožděně uhrazené určené částky ve výši 600 Kč. Měl za to, že byl zkrácen na svých právech, jelikož platbu spolku je nutné považovat za platbu žalobce, a jejím bezodkladným nevrácením byl zkrácen právě a jedině on osobně (nikoli spolek jako její plátce). Tvrdil, že dochází ke krácení jeho ústavního práva na ochranu vlastnictví podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, protože nezákonným zásahem je mu znemožněno disponovat touto finanční částkou náležející do jeho vlastnictví.
16. Podle krajského soudu je v případě žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu nutno zkoumat, zda „[z]ásah tvrzený stěžovatelem splňuje tzv. definiční znaky zásahu uvedené v § 82 s. ř. s., neboť není možno se domáhat ochrany před jakýmkoliv zásahem, který, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65, publikovaném pod č. 603/2005 Sb. NSS, kumulativně splňuje následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (tj. "zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), který byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brozit opakování zásahu (6. podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Prvotně jsou soudy ve správním soudnictví povinny zkoumat splnění podmínky č. 4, tedy existenci zásahu, neboť jak již bylo řečeno výše, neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby. Ostatní definiční znaky zásahu (tj. podmínky pod č. 1 až 3 a 5 až 6) jsou již hodnocením věcné legitimace ústící do zákazu a příkazu správnímu orgánu nebo do zamítnutí žaloby (§ 87 odst. 2 a 3 s. ř. s.)“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007 - 68). Závěry stran prvních pěti podmínek jsou nadále platné pro veškeré zásahové žaloby i poté, co právní úprava relativizovala šestou podmínku tím, že připustila možnost domáhat

se vyslovení toliko deklaratorního výroku o nezákonnosti zásahu, který již v době podání žaloby netrvá.

17. Podle § 125h odst. 1 silničního zákona *obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě.* V posuzované věci není sporu o tom, že žalobce je provozovatelem vozidla registrační značky X a byla mu řádně zaslána a doručena výzva ze dne 28. 2. 2018 k uhrazení určené částky ve výši 600 Kč.
18. Podle § 125h odst. 3 silničního zákona je *určená částka splatná do 15 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 1.* Výzva byla žalobci doručena dne 16. 3. 2018, její splatnost skončila dne 3. 4. 2018. Ze seznamu plateb ze dne 24. 9. 2018 a potvrzení o platbě na účtu vyplývá, že předmětná částka byla uhrazena dne 21. 5. 2018 z bankovního účtu č. X majitele O. ř., o. s., pod variabilním symbolem č. X, se zprávou „Úhrada určené částky Ing. L. K. MUVS-S 8379/2018“. Identifikace platby proto vylučovala jakoukoli pochybnost o poplatníkovi i jejím účelu, neboť obsahovala jméno žalobce, číslo jednacích žalobci adresované výzvy ze dne 28. 2. 2018 k zaplacení určené částky dle § 125h odst. 1 silničního zákona, obsahovala i variabilní symbol uvedený ve výzvě ze dne 28. 2. 2018 a informaci o tom, že se jedná právě o úhradu takto určené částky. Výše platby realizované bankovním převodem se s určenou částkou shoduje.
19. Otázkou, zda povinnost zaplatit určenou částku, stejně jako povinnost zaplatit pokutu, tj. povinnost k druhově určenému, zastupitelnému peněžitému plnění, je povinností k plnění osobní povahy, které by nemohla za povinný subjekt vykonat třetí osoba, se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, a vyslovil, že se o povinnost k plnění osobní povahy nejedná. Uhradit částku stanovenou ve výzvě ze dne 28. 2. 2018 za žalobce jako poplatníka byl oprávněn spolek a pokud by byla částka uhrazena včas, měl by žalovaný za to, že byla částka řádně uhrazena žalobcem. Tak tomu ale v posuzované věci nebylo, jelikož částka byla připsána na účet žalovaného až po datu splatnosti.
20. Podle § 125h odst. 7 silničního zákona *je-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, obecní úřad ji bezodkladně vrátí provozovateli vozidla.* Ze seznamu plateb ze dne 24. 9. 2018 vyplývá, že byla částka ve výši 600 Kč, identifikovaná variabilním symbolem č. X, vrácena na účet spolku č. X dne 27. 8. 2018. Žalobce shledává v tomto postupu, tedy že žalovaný vrátil určenou částku spolku a nikoli žalobci jako provozovateli vozidla, přímé zkrácení na svých právech. Krajský soud se s jeho závěrem ztotožňuje.
21. Povinnost vrátit určenou částku vyplývá přímo ze silničního zákona, a to ze shora citovaného § 125h odst. 7 tohoto zákona, podle kterého opožděně uhrazenou částku vrátí obecní úřad bezodkladně „provozovateli vozidla“. Provozovatelem vozidla byl v posuzované věci bez jakýchkoli pochyb žalobce, žalovaný byl proto povinen určenou částku vrátit jemu. Na této skutečnosti nemění nic ani to, že plátcem částky byl subjekt od žalobce odlišný, který však hradil určenou částku v jeho prospěch.
22. Podle § 106 odst. 3 správního řádu *pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní.*

23. Podle § 164 odst. 4 daňového řádu *správce daně přijme každou platbu daně, i když není provedena daňovým subjektem, a zachází s ní stejným způsobem, jako by ji vykonal daňový subjekt.*
24. Podle § 165 odst. 1 daňového řádu vrácení platby tomu, kdo ji za daňový subjekt uhradil, není přípustné. Odst. 2 a 3 téhož ustanovení opravňují správce daně vrátit pouze platbu, která byla provedena zřejmým omylem, a to na žádost poskytovatele platebních služeb nebo provozovatele poštovních služeb učiněnou nejpozději v den, kdy platba daně byla připsána na účet správce daně, či na žádost osoby, která provedla úhradu za daňový subjekt, prokáže-li tato osoba zřejmý omyl při úhradě, a to za splnění dalších podmínek v těchto ustanoveních uvedených. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by nejpozději v den připsání platby na účet žalovaného došla žalovanému žádost spolku o vrácení platby provedené zřejmým omylem ve smyslu uvedeného § 165 odst. 3 daňového řádu, použitelného pro vybírání peněžitých plnění v oblasti regulované (přímo či subsidiárně) správním řádem na základě § 106 odst. 3 správního řádu. Žalovaný měl proto došlou částku považovat za platbu provedenou za žalobce jako provozovatele vozidla, kterou neměl dle § 165 odst. 1 daňového řádu vracet spolku jako plátcí, ale byl s ní dle § 164 odst. 4 daňového řádu povinen zacházet jako s platbou uskutečněnou samotným žalobcem jako provozovatelem vozidla.
25. Ve vztahu k obsahově shodné právní úpravě zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 12. 2009, č. j. 8 Afs 27/2008 – 51, uvedl: „[s]právce daně je povinen přijmout každou platbu daně, i když není provedena daňovým dlužníkem, a zachází s ní stejným způsobem, jako by ji vykonal dlužník. Vrácení platby tomu, kdo ji za dlužníka zaplatil, nebylo přípustné.... Správce daně nezkoumá, z jakého účtu a od koho byla platba daně provedena, nezkoumá ani jakými pohnutkami byl veden případný plátců odlišný od daňového dlužníka, který platbu provedl. Existuje-li možnost, že daňový subjekt může uhradit daňovou povinnost nejenom ve své věci, ale i za jiný daňový subjekt, nesmí být číslo bankovního účtu chápáno jako identifikátor plátce. Naopak, s ohledem na konstrukci § 59 odst. 6 daňového řádu je identifikační číslo (variabilní symbol) právě takovým prostředkem identifikace, který nemůže vzbuzovat pochybnosti o subjektu, v jehož prospěch je daň hrazena... Platbu daně lze uskutečnit nejenom bankovním převodem, ale též i v hotovosti a dalšími způsoby vymezenými v § 59 odst. 3. V těchto případech má správce daně obtížnou možnost zjišťovat, zda ji uskutečnil skutečně příslušný daňový dlužník či osoba od něj odlišná. Zadání identifikačního čísla jiného daňového subjektu je správce daně povinen vnímat jako projev vůle daňového subjektu uhradit daň za jiného a nemusí zkoumat nebo si činit vlastní úsudek, zda ten tak učinil úmyslně či omylem. To by ostatně bylo i proti principu právní jistoty daňového subjektu.“
26. Za výstižný považuje krajský soud také závěr uvedený v rozsudku ze dne 11. 7. 2018, č. j. 2 As 118/2018 – 29, k obdobné problematice související se soudními poplatky: „Poplatníkem soudního poplatku ve správním soudnictví je dle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení. Poplatník nemusí být zároveň plátcem soudního poplatku, neboť nehraje roli, kdo skutečně (fakticky) jménem poplatníka poplatek zaplatí. Jde tak typicky o zastupitelné jednání, kde nedostatek osobní aktivity jednajícího (poplatníka) nezpůsobuje neplatnost nebo neúčinnost takového úkonu, neboť podstatou úkonu je, aby soudní poplatek za povinnou procesní stranu byl zaplacen (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 – 69, publ. pod č. 726/2005 Sb. NSS).“ Vrací-li soud dle § 10 zákona č. 549/1991

Sb., o soudních poplatcích, soudní poplatek, či přeplatek na soudním poplatku, vrací jej poplatníkovi, nikoli majiteli účtu, z něhož byl soudní poplatek bezhotovostně hrazen. Sdělí-li poplatník soudu pro vrácení soudního poplatku číslo účtu, jehož není majitelem, jedná se toliko o sdělení platebního místa.

27. S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl krajský soud k závěru, že byl žalovaný povinen, a to bezodkladně, vrátit určenou částku, byla-li uhrazena po dni splatnosti, dle § 125h odst. 7 silničního zákona provozovateli vozidla. Z předložených podkladů vyplývá, že tak v posuzované věci žalovaný neučinil, jelikož určenou částku 600 Kč vrátil na bankovní účet spolku. Takový postup však v posuzované věci nelze považovat za správný. Ze správního spisu se nepodává, že by žalobce žalovanému předložil plnou moc udělenou spolku, aby za něj jednal. Žalobce udělil ve správním řízení plnou moc společnosti F. C., to však nemá na posuzovanou věc žádný vliv. Pro žalovaného tak nemělo být při vrácení určené částky rozhodné, kdo ji uhradil, ale kdo byl provozovatelem vozidla. Žalovaný se v posuzované věci měl obrátit na žalobce s dotazem, na jaký účet má částku 600 Kč uhrazenou opožděně jeho jménem z účtu plátce od něj odlišného vrátit. Úvaha žalovaného, že se částka vrací na účet, ze kterého byla poukázána, není s ohledem na shora uvedenou právní úpravu správná.
28. Vzhledem k tomu, že žalobci nebyla v rozporu se zákonem vrácena opožděně uhrazená určená částka, došlo k přímému zkrácení na jeho právech, proto byly naplněny podmínky vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007 – 68. Krajský soud tak uzavírá, že žaloba je důvodná.
29. K nesouhlasu žalobce, resp. jeho zástupce, se zveřejňováním osobních údajů na webových stránkách Nejvyššího správního soudu krajský soud uvádí, že závěry k této otázce jsou zástupci žalobce známy již z předchozích řízení před Nejvyšší správní soudem, v nichž vyjádřil stejný nesouhlas. V rozsudcích ze dne 4. 9. 2019, č. j. 6 As 54/2019 – 40, či ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019 – 33, Nejvyšší správní soud uvedl: *„Nejvyšší správní soud proto odkazuje na svou dřívější judikaturu (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. března 2019 č. j. 2 As 383/2017 - 46, ze dne 17. ledna 2019, č. j. 10 As 321/2017 - 38, ze dne 28. listopadu 2018 č. j. 8 As 64/2018 – 44 a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. března 2017 č. j. Nao 118/2017 – 145), v níž na totožný podnět již odpověděl. Zároveň Nejvyšší správní soud judikoval (srovnej např. rozsudek ze dne 31. května 2012 č. j. 9 Ans 5/2012 - 29), že jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou tedy uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem není sídlo advokáta, které je již ze své povahy údajem veřejným.“* V posuzované věci neshledává krajský soud se od závěrů opakovaně vyslovených Nejvyšším správním soudem jakkoli odchýlit.

E. Závěr a náhrada nákladů řízení

30. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud dospěl k závěru, že byly naplněny pojmové znaky nezákonného zásahu podle § 82 s. ř. s., neboť žalovaný svým nezákonným

postupem žalobce přímo zkrátit na jeho právech a tento zásah byl zaměřen přímo vůči němu.

31. Žalobce byl přímo zkrácen na svých právech tím, že mu žalovaný do rozhodnutí soudu nevrátil částku 600 Kč, která byla opožděně uhrazena v jeho prospěch. Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. tedy krajský soud přikázal žalovanému, aby předmětnou částku ve výši 600 Kč vrátil žalobci do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
32. Vzhledem k tomu, že krajský soud zvažuje s ohledem na okolnosti případu postup podle § 60 odst. 7 s. ř. s., rozhodne o nákladech řízení samostatným usnesením poté, co účastníkům řízení umožní se k této možnosti vyjádřit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, **může** oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 6. srpna 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu